

FASTI SOCIETATIS J.

272 & orbes, & patinae ex argento conflatae vis debantur. Quod cum interpretaretur suæ imbecillitati, & deliciori genio à Superiorum prudentia dari: Rectorem convenit, peritque non ita indulgenter haberi, contentum se fore communis mensa suppellectile. Sed edoctus, non nisi ordinaria esse apposita, Divinam erga se indulgentiam suscepit, & laudavit. Rectorem deinde agens in Collegio Neapolitano se ad peccatorum obsequia demisit, & preciosam mortem præmium tulerit.

273 Paranae in Paraquaria anno 1653. P. Josephus Catalinus, Italus, ad humanam societatem adducendis barbaris, & instruendis mirificè adductus. Sex pagos condidit, & multa millia sacro fonte tinxit. Visus sub inde est jam Angeli Custodis in star Indos contra dæmones defendere; jam cœlesti luce circumfusus, post mortem aurem rutilante paludamento tectus. In divino potissimum Sacrificio cœlestibus visis recreabatur: advertitque non raro, cum sacram Calicem adoraret, ex eodem brachium quoddam, Sacerdotali cultu ornatum, protendi, sibique benedicere. Anxio de Prædestinatione sua

dixit

MENS JUNII.

274 dixit Deipara Virg. *Noli timere fili.*

5. Lugduni in Gallia anno 1623. P. Michaël Goylardus, Gallus. Operarius strenuissimus, per ipsas octo horas pro sacro Poenitentiae tribunali sedebat etiam senex, & jejonus. Ajebat se maximè refici mortis recordatione. Sub mortem dicebat: malle se de divina benignitate, quam de justitia loquentes audire: se enim à puero citra fucum optimo illi Domino servivisse. Vivens, & mortuus floruit opinione sanctitatis: nec defuere, qui eo apud Deum usi Patrone, à molestissimis, & inveteratis temptationibus falsi sunt se liberatos.

XI. JUNII.

1. IN Hispania anno 1556. magna solemnitate variorum Graduum Socii sua vota publicè emiserunt. Invitati à Conimistrario P. Francisco Borgia Nunnius Apostolicus, Carolus Princeps Philippi Regis filius, Proceres multi ac Dynastæ, adfuerunt, cum præcipuis ex omnibus Religiosis Ordinibus. Excipiente Borgia ad aram, Professionem 4. votorum solemnium

Pars 2.

S

275

FASTI SOCIET. J.

274

nium fecit Baptista Barma, Hieronymus Portillus tria vota Coadjutorum spirituallum, & quidam Coadjutor temporalis sua item vota emisit. Voluit Borgia rem cumea solemnitate peragi: tunc ut palam fieret distinctio Graduum religiosorum in Societate; tunc quia jactarunt quidam in Hispania, Societatem res suas in tenebris, seu furtim, agere. *Ocelandin. p. 1. hist. soc. lib. 16 num. 40.*

2. Romæ anno 1622. Religiosam Societatis vestem induit Carolus à Lotharingia, è Principe, Episcopo, & Comite Virdunensi mutatus rara metamorphosi in humilem JESU Socium. Cum adhuc Episcopus de ea re deliberaret: dæmon ex energumena, cum templum ingressus est, Carolus, palam edixit: ridiculam cogitationem, & ineptam ipsum habete, quod vellet in corvum nigrescere. Timere sermonem, nè id, quod moliebatur, perficeret: nam hoc negotium Deiparam suscepisse tractandum. *Nadas in Anno dier. mem. 28. April.*

Eodem die obierunt.

3. Gerundæ in Hispania anno 1607.
P.

MENS JUNII.

275

P. Gabriel Vasia, Hispanus, humanioris, & divinioris literaturæ, linguarumque peritiæ præstans. Deiparae Virg. honori, & amori addictissimus, frequenter illam invocabat illo carmine: *Moustra te esse Matrem.* Quod cum in quodam morbo, & animi angustiis omisisset: adfuit ei Santissima Mater, & amanter sui tam oblitum redarguit.

4. Quiti in Peruvia anno 1612. Marcus Antonius, Coadjutor Italus: cui nec domi, nec foris aliud serè nomen erat, quam Sancti. Etiam 80. annos natus se ciliciis, flagellis, jejuniis atterebat. In orando tanta illi attentio, ut statua videatur: unde non mirum eum impetrâsse, quidquid perebat. Aliquando cum in templo divino sacrificio interesset, palam visus est sublimis in aërem elevari, acotto vultu instar vivi carbonis collucere. Obvio ferocienti tauro Rosarium Marianum obtendit, dicens: *Abi animalculum;* & ille dicto audiens, cicur abivit.

5. Bilbai in Hispania anno 1623. Simon de Espalza, Hispanus, Coadjutor. Cum videret quendam e Sociis jam depositum ad extremam luctam ungi: Deiparam

S 2

FASTI SOCIET. J:

¹⁷⁶
ram Virg. quam diligentissimè colebat, supplex adiit, petiitque ; ut ipse potius in morientis locum substitueretur, illo in viuis retento : se enim Collegio vix aliquid, illum longè plus prodesse. Auditus est. Äger enim confestim respiravit, ac sensim convaluit ; Simonem vero intrà triduum idem morbus corripuit, & extinxit.

6. Viennæ Aultric anno 1655. P. Ignatius Jociscus, Polonus heroicæ charitati gloriösè immortuus. Ter petiit, bis impetravit contagiosam Spartam. Vir erat, & cujus vultu, totisque corporis compositione promicabat candor mentis, & figura probitatis. Unde cum domo prodiret, passim alter alterum interpellabat: *En sanctum illum Jesuitam.* Defuncto magna comploratione parentarunt ægri potissimum, & pauperes, tanquam Patri suo, ut ajebant.

XII. JUNII.

1. Potami in Calabria, quem locum Thaumaturgus Xaverius specialiter de legit, ad demonstrandam vim meritorum suorum apud Deum, lampas coram eius Imagine ardens, repente extinc-

ta,

MENS JUNII.

¹⁷⁷
ta, repente sine ope humana est accensa. Cantabantur à populo sub vesperum pro more hymni, & laudes gloriose Apostolo : quibus finitis, dum candelæ, & faces extinguerentur, animadversum est ab universo populo, lampadem quoque illam esse extinctam. Post aliquod temporis intervallum, dum plerique templo egredi jam essent, exivit etiam Petrus Natus, cui cura incumbebat, ut semper lampas arderet, ignem allaturus, quo extincta lampas iterum accenderetur. Dum redit, invenit lampadem jam ardenter, quamvis nemo aliud ignem admovisset. Populus ergo, qui residuus in templo erat, in laudes Dei, & gloriose Apostoli erupit, quod fecerint de tenebris lumen splendescere. Simile contigit 18. Junii ibidem coram populo copiosè collecto. Ex libello Mirac. S. Xaverii Potamensis num. 32. & 37.

2. Urbem Neapolitanam cum anno 1656. saevissima pestis depasceret, nec remedium inveniretur implorata ope veterum urbis Patronorum : conceptum tandem, atque hodie emissum est civitatis nomine votum procurandi, ut Indiarum Apostolus Xaverius solempni ritu inter

S3

cæteros urbis Tutelares Divos referretur, si propitium se, & sospitatorem exhiberet in præsenti calamitate. Ratum, & accep-tatum fuisse votum, finè mora probavit eventus. Eodem enim die in publico Lazareto, quadringenti circiter peste tacti su-bitò convaluerunt, & lues tota brevi de-fecit. Flagitante igitur populo Neapolitanō, authoritate Pontificia, Divus Apostolus datus est urbi peculiaris Patronus. *Ex relatione, & Epistola impressa DD. Praefectorum Lazarui Neapolitani.*

Eodem die obierunt.

3. Pinthiæ in Hispania anno 1575. P. Joannes Castaneda. Rexerat per annos plures Collegia Hispalense, & Placenti-um; cùm Bustamantii iustiu Toletum evocatus est, & ad culinæ subeunda officia applicatus ad domundos elatiores quosdam spiritus, qui subinde eruinpen-tes cætera ipsius egregia decora obscura-bant. Paruit promptus, & constans per menses plures insigni animi submissione, vilissima qua:que munia obeundo: donec è culina Toletana Vallisoletani Collegii regimini est admotus, quod præclaris vir-tutibus ornavit.

4. Ma-

4. Madriti in Hispania anno 1580. P. Rodericus Gonzalez, vir magni zeli, & industriae ad eripiendas animas dæmoni devotas. Madriti sagam, in aula regia grandia patrantem damna, multo labore tandem ad sanam reduxit mentem, & ad Confessionem Sacramentalem perduxit. Instrumenta nefandæ artis sibi tradita à foemina per sumnum contemptum in fœdissimum totius domus locum conje-cit, mirè fremente dæmonie, & ultiōnem parante. Permissa ipsi est arcano Dei judi-cio. Patrem igitur Rodericum ibidem loci dirè exagitavit, & totum confractum prægrandi tabula opprescit. Sed sic op-pressus Rodericus dæmonum vires confre-git: ut deinceps in Collegio Madritensi non ita sèvire possent, ut alibi. Fasius id est dæmon ipse, iustus à malefico quen-dam ejusdem Collegii Sacerdotem vexare: negavit enim se id posse; sed expestatu-rum, donec ille è Madritensi Collegio se aliò transferret. Ex quo enim ab annis 50. & amplius ibi Patruim quispiam oceubuis-set, multum sibi restrictam esse à Deo po-testatem in illius gratiam. Quæ dicta in nullum aptius, quam in Patrem Roderi-cum cadebant.

5. Cra:

5. Craçovia in Polonia, anno 1622.
 P. Simon Vysocki, Roxolanus, cum P.
 Petro Skarga Roma Societatem expertus,
 & à S. Borgia admisus est. Redux in pa-
 triam post tyrocinium strenuum egit ope-
 raria in ea vinea, pauperumque semper
 præcipuam curam habuit fundatis Posna-
 niæ, Vilnæ; & Lublini uosocomiis; unde
 speciosum *Pauperum Patris cognomentum*
 est assicutus. Deinde in Sueciam sequi jus-
 sus Serenissimam Catharinam, Joanni
 Regi desponsatam, aulam illam egregie
 excoluit ad pietatem; magnaque pars fuit,
 quod Princeps Sigismundus, postea Rex
 Poloniæ glorioissimus, Catholicè sit edu-
 catus. Ut latius extenderet zelum suum,
 liberum tempus transferendis in idioma
 Polonum, aliorum selectis libris piis, ope-
 râaque impendit; quorum numerosum
 catalogum dat *Sotwell*, in *Bibl. Soc.*

XIII. JUNII.

1. **A**nnō 1612, defuncto Rudolpho
 Imperatore, Mathias ejus frater,
 Rex Hungarie, & Bohemiæ, ab Electo-
 ribus ei sufficitur. Multis ejus benevolen-
 tiæ

tiæ in Societatem argumentis illud exi-
 miūm accessit; quòd celeberrimarum Aca-
 demiarum, Viennensis, & Pragensis, So-
 cietatem voluerit moderatricem. *mag. i.*
sac. soc. lib. 3. cap. 12.

2. In Lusitania anno 1557. Joannes
 III. Rex, immortalitate dignissimus, mag-
 no Societatis luctu hoc die obiit. Inter in-
 numera, & maxima ejus beneficia illud
 palmarē est: quod ipsam potissimum dele-
 gerit ad regnum Christi quād latissimè in
 Asia, & Africa propagandū. Primus
 Regum Societatem complexus est affectu
 non regio tantum, sed planè paterno; ei-
 que, quod pretiosissimum, & charissi-
 mum habebat, filium Principem tradidit
 instituendum. Labores autem Sociorum
 tantopere æstimavit: ut per invitatos licet
 ac sepe reclamantes, nominaret *Apostolos*,
 quo nomine deinceps passim per Lusita-
 niā sunt honorati. *ibid. lib. 5. cap. 12. Brie-*
tius ad ann. 1557. Sacchinus obitum Joan-
nis ponit. i.i. Junii.

3. Apud Sinas anno 1689. facta est so-
 lemnis expeditio Commisariorum ad
 tractandum cum Moschis de pace perpe-
 tua, & determinandis limitibus utriusque
 impe:

Imperii: Legatis suis, quorum unus erat Avunculus Imperatoris, voluit Imperator comites fr̄e Patres nostros Antonium Pereyra, Lusitanum, & Franc. Gerbillon Gallum: ut suā industriā promoverent negotium pacis. Hac die auspiciatō movebunt Peckino, tandemque in oppido Ni-pehu congressi cum Moschis, tam fidelem strenuāmque posuerunt operam in commisso negotio, ut pax conclusa, quæ partis utriusque iudicio, jam desperata fuerat, ipsorum industria, & ingenti labore sit attributa, magno Sinici Imperatoris gaudio. Ex literis M. S. P. Antonii Pereyra ad P. Thyrsum Gen.

Eodem die obierunt.

4. Praga in Bohemia anno 1661. P. Joannes Hubarius, Bohemus. Sibi etiam dictum putabat illud: *Tibi derelictus est pauper.* Proinde illis juvandis tam temporali, quam spirituali subsidio, infima pauperum tuguria perreptabat: aulas non nisi stipis pro illis impetranda causā adibat. Cū pro animabus satageret, ab hæreticis militibus interceptus, multa in carcere pessus

pessus est. Quater in peste publica se dedit victimam charitati: sed semper Dei beneficio superstes, & validus evasit.

5. In America in Collegio Pacis, anno 1661. P. Christophorus Viverius, Peruanus; à singulari modestia, puritate virginea, & accuratissima legum observantia, laudatus. Puer cū in rapidissimum flumen incidisset, & jam in molendini rotam raperetut, Deipara opem inclamavit, & evasit. Ante supremum morbum spectandum se ipse obtulit P. Gabriel Vazquez (alius à celebri illo Theologo) prius defunctus, quem ut Patrem suum in spiritu coluit. Hic P. Christophorum paterno amplexu stringens: *Eamus fili mi*, dicebat, & videri desit. Secutus est paulò post, magno sui desiderio relicto.

6. Granatae in Hisp. anno 1610. Baptista, Coadjutor Hispanus; vacillanti in prima probatione, & jam fugam meditanti Deipara V. cum SS. Petro Apostolo, & Barbara spectandam se dedit, monuit que de perseverantia in eo estatu, in quo vitam æternam esset consecuturus. Perstitit ergo, vixitque cum Deo conjunctissimus, & quaçunque de divinis facta mentione

tione lacrymis liquefcere solitus. Pro Rectore Collegii Granatensis iniquè accusato, & ad causam dicendam evocato cùm Supplex oraret Baptista, vocem cœlitus audivit: Rectorem brevi redditum sine ulla culpæ, aut infamia nota. Quod, & factum.

XIV. JUNII.

1. Clemens VIII, anno 1595. per Brephorus Romanus Pontifex petente Præposito Generali, Nostris interdixit usum Bulle Cruciatæ quoad eligendum Confessarium, & absolutionem à reservatis. Quod postea confirmavit Urbanus VIII, anno 1629. ult. Martii. Bullar. Societ.
2. Clemens verò X. anno 1670. Officium S. Francisci Xaverii jussit ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, sub ritu duplici recitari. Pro peculiari nostra, inquit, erga S. Franciscum Xaverium S. J. (qui Apostolicis charismatibus afluenter decoratus, novarum gentium Apostolus, unanimi totius Christiani orbis consensu, meruit appellari) devotione; ejus venerationem condignis honorum incrementis ampliare cupientes, authoritate Aposto-

lica

lica tenore prætentium jubemus, &c. Bul-
tar. Comin. Condit. s. Missam quoque propriam
de eodem Sancto legendam in Ecclesia
præscripsit.

Eodem die obierunt.

3. In Suecia anno 1601. P. Christo-
phorus Spotecus, Polonus. In Livonia
cum Joanne Estone Coadjutore captus à
Sueco milite, varieque vexatus plágis, fa-
me, carceribus, denique in Filandiam
deportatus est: ubi uterque in carcere in-
teriit.

4. Lovanii in Belgio, anno 1631. P.
Florentius Bourchorlius, Belga, magni
nominis, & primæ authoritatis domi fo-
risque. Socalitio Theologorum cùm præ-
cesset per annos 12. dicta ejus à primoribus
illius Academiæ pro oraculis habebantur.
Justus Lipsius testatus est: se nullam P.
Florentii exhortationem, quoad posset,
prætermissee, quod vel solo ejus aspectu ad
pietatem non parum commoveretur. Ur-
bis Prætor cùm ei occurrisset, humanissi-
ma data salute addidit: Vobis sum amicus. Pa-
ter autem reposuit: At ego minimè tibi. Cau-
sam scis? emenda te. Stomachum quidem
tunc

tunc movit homini tam falsum responsum: sed in se descendens, majore deinceps in honore monitorem habuit, moreque mutavit. Libertas hæc loquendi, & agendi fundabatur in arctissima cum Deo coniunctione, cum quo plerūque septenas quotidie horas orando traducebat.

5. Pictavii in Gallia, anno 1613. P. Franciscus Garanus, Gallus. Ingenio licet, doctrinâ, & scriptis valeret: omnia charitati posthabuit. Pestifera enim lue grassante, multis precibus obtinuit: ut infectis servire posset. Quid dum navissimè præstat, correptus ipse; non alibi, quām in communi nosocomio decumbere, & mori voluit. Socios gloriose mortis diversis Galliæ locis habuit 36. anno eodem.

6. Parisiis in Gallia, anno 1670. P. Franciscus Annatus, Gallus; magnum Ecclesiæ Gallicanæ decus, & columnæ, Divi Augustini doctrinæ vindex, & propugnator acerrimus, præsertim contra Jansenianos, quos editis doctrinis scriptis, intrâ Tomos tres collectis, validè impugnat, & profligavit. Munus regii Confessi-

rū apud Ludovicum XIV. tam sanctè gesit annis 16. ut ægre à sua Majestate imperit parcos menses, quibus ad iter æternitatis accurius se accingeret, ab aula strepitu remotus. *sotuell. in Bibl. soc. novon.*

XV. JUNII.

1. **A** Nno 1564. in Hispania Franciscus Suarez, magnus olim futurus Theologus, Tyrocinium Societatis ingressus est Methymna post perfractas multas gravèisque difficultates. Salmanticæ examinatus, an requisitis ad Societatis Institutum dotibus instrutus eset; rejectus est, tanquam valetudine, & ingenio debilior. Vallisoletum ergo contendit, ubi Praepositus Provincialis morabitur; supplicat, non preces tantum, verum, & lacrymas fundens. Examini iterum subjectus, repulsam iterum passus est calculo examinatorum. At Provincialis, quamvis alias Consulterum sententias acquiescere solitus, divino afflato in aliam mentem raptus est. Palam pronunciavit: adolescentem hunc (annum etatis 17. agebat Franciscus) quem à Societate arcerent, futurum olim, & Societatis insigne ornamentum, & Christianæ Reip. lumen præclarum.

clarum. Lætum igitur remisit Salmantica, commendavitque Rectori expedientem ad Domini Probationis. At hic duriorum adolescentem, crudam ei propo-
suit conditionem: ut chirographo spon-
deret, se omnino futurum indifferentem,
sive ad literarum studia, sive ad Coadju-
torum temporalium sortem à Superiori-
bus applicaretur. Sine cunctatione condi-
tionem admissit, & subscripsit Suarez. Su-
peratis his scopolis, in ipso portu ferè nau-
fragium passus est. Cum enim amicum
percharum accessisset, supremum illi, &
mundo, vale dicturus: ille tam validis
machinis adolescentem adoptus est, ut
prodigium divinæ gratiæ fuerit, quod non
succebuerit. Solebat etiam in proiecta
estate hoc suum periculum, non sine hor-
roris sensu, referre Franciscus. Sed Deus
his erudire voluit tyronem suum, ut in
statu religioso firmiores ageret radices.
Massejus in vita cap. 2.

2. Romæ, cum ahnō 1657. sœva pes-
tis gravaretur in Urbe, instauratum est à
Præposito Generali, & Domio Profesa-
Romana votum ad S. P. N. Ignatium,
quod anno præterito pro incolumitate

ejus.

ejusdem domus conceptum, & emisum
fuerat. Servata sanitate, promissa sunt in
gratiarum actionem Sacra mille pro Ani-
mabus Purgatorii, quorum quingenta de
SS. Trinitate, totidem alia de S. Ignatio
dicerentur; Coronis totidem atque Syna-
xi millies adeunda, Fratribus assignata.
Annuit cœlum. Nemo enim ex iis, qui
doni habitabant, peste ictus est: quamvis
omnibus accedentibus templum, & aures
nostræ patarent, & constanter Sacramen-
ta ministrarentur: & undique Sacerdotes
aliò confluenter in templo, & apparatu
nostro sacrificaturi. *Nadas in supplemento
victimarum Charitatis S. J.*

Eodem die obierunt.

3. Romæ ahnō 1556. P. Jacobus
Eguia Hispanus S. P. N. Ignatii Confes-
rius. Antequam Societatem ingredetur;
tam liberalem se erga illum exhibuit, ut
aliquando cistâ apertâ, rogârit: Sumere
indè, quantum vellet. P. Petrus Faber ip-
sum Sancti Jacobi cognomento honora-
bat. At P. Jacobus, se esse fracti nummi inf-
tar, dictabat, qui nihil valeat nisi in cumulo
honorum. Addebat: Eum, qui se aliquid esse
putat,

Pars 2.

T

putat parvum esse: qui multum se esse putat, esse nihil. De S. Patre altissimam habuit opinionem, solebatque dicere: Si vel una horā Ignatio superstes esset, talia de eo dicturum, quae homines in stuporem de Ignatii sanctitate raperent. At cùm id innotuisset S. Patri, acriter hominem corripuit, nec eo amplius ad munus Confessarii uti voluit. Imò Ignatii precibus factum putatur, quod P. Jacobus uno & diuidio mense citius, quam ille, obierit.

4. Ingolstadii in Germania anno 1577: P. Joannes Rastellus, Anglus. Cùm vide-ret Patrem Paulum Hoffeum, Provinciæ Præpositum morti proximum; ut virum tam utilèm Societati, & Germaniæ è saucibus illius eriperet: peregrinatione suscep-ta ad ædem S. Salvatoris octo passuum millibus dissitam, caput suum pro illius sanctitate devovit. Ratum habuit votum Salvator. Simul enim ac domum redit, decubuit, & occubuit: P. Paulus pristinæ redditus est sanitati.

5. Pontani in Hibernia, anno 1649: P. Robertus Netervillus, Hibernus. Validum illius Ecclesiæ columen. Hereticis, omnia ibi miscentibus, cùm innotuisset:

quod

quod Sacerdos, & Jesuita esset; noctu lectulo extractus, per domum raptatus, fus-tibus contusus, & effractis ad collum, & humeros ossibus tam dirè habitus est; ut senio gravis quarto post die tormentis suc-cubuerit.

XVI. JUNII.

I. **A** Nno 1573. finita feliciter est Con-gregatio III. Generalis. Turbine duplice concuti cœperat: Primus è colle Vaticano proruperat; Pontifice Gregorio XIII. ad sinistram quorundam infor-mationem, non solùm optante, sed etiam mandante: ut quartus Præpositus Gene-ralis legeretur, qui non esset Hispanus; si-quidem tres præcedentes ex ea fuerunt na-tione. Sed cùm PP. Congregati per De-putatos s. demonstrassent Summo Ponti-fici: quantum incommodorum secutu-rum esset ex electione non libera, & ex-clusione tanquam nationis: facile, ut erat paterno in Societatem affectu, permisit; ut Electores plena gaudenter eligendi li-bertate. Electus igitur est Everardus Mer-curianus Belga: à quo tanto citius sibi pro-misit Societas felix regimen; quanto soli-diùs ab ipso S. P. Ignatio fuerat institutus.

T 2

Al,